

[Søren Olesen.]

heder og vilkårlige forhøjelser, hvis staten og lovgivningsmagten pludselig kommer i tanker om, at nu skal der bruges flere penge, og så uden videre mener, at de kan tages i ubegrænset omfang af skatteydernes lommer.

Der er dette spørgsmål, som må tages i betragtning, nemlig hvordan man vil forholde sig med de ekstra skatter, som man udskriver i årets løb, tillægsskat, merindkomstskat, eller hvad de nu hedder. Skal der ikke være fradragsret for dem? Eller vil man tilstræbe ikke at udskrive ekstra skatter i årets løb, men udelukkende tage stilling til spørgsmålet ved de årlige udskrivningslove, idet man så må holde igen på udgifterne? Det er et spørgsmål, som vi er interesserede i, men vi håber og vil gerne tilsige vor støtte til, at man nu virkelig holder fast på, at den iøjnefaldende urimelighed i skattelovgivningen, som bevirker, at man straffer en indtægtsstigning særlig hårdt, virkelig bliver rettet, og at vi i denne samling får gennemført en brugelig lov, der kan praktiseres fra næste skatteårs begyndelse.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til det foreliggende lovforslag og for de tilsagn om fortsat behandling i skattereformudvalget, som flere af de ærede ordførere, der endnu ikke havde været i stand til at tage endelig stilling til lovforslaget, her har givet udtryk for. Jeg udtrykker samtidig håb om, at vi kan blive hurtigt færdige i skatteudvalget med dette spørgsmål. Det er jo vigtigt, at skatteyderne, inden vi kommer altfor langt hen i indkomståret, får kendskab til, hvordan de skal beskattes af ekstraindkomster.

Det er rigtigt, som flere af de ærede ordførere har været inde på, at vi har behandlet en række forskellige forslag, der havde til hensigt at løse disse problemer. Jeg tror, jeg kan sige det på den måde, at det af de konservative og venstre fremsatte lovforslag ikke ville hjælpe over en bred front; det ville kunne hjælpe i få tilfælde, hvis de nødvendige forudsætninger var tilstede, men man kunne ikke være sikker herpå.

Det radikale venstres forslag ville hjælpe over en bredere front, men der ville til dette forslag være knyttet en lang række

af de ulemper — dette er ikke kommet frem i debatten, og derfor vil jeg gerne have lov til at nævne det — som var knyttet til den merindkomstbeskatning, vi har kendt så godt både fra slutningen af 30erne og fra krigens tid. Når man skal bygge beskatningen på en sammenligning mellem to indkomstår, kommer man umiddelbart ind på at undersøge, hvad årsagen dengang var til stigningerne i indtægten. Det bliver også tilfældet nu, men dengang drejede det sig om en merindkomstbeskatning, nu er der tale om en nedsættelse af beskatningen, og det vil sikkert for mange mennesker virke urimeligt, at der skulle finde en nedsættelse af beskatningen sted i tilfælde, hvor sådanne indkomststigninger skyldes arv, gave, ægte-skabsindgåelse eller andet. Disse ulemper undgår man ved det lovforslag, vi har til behandling i dag.

Jeg har forstået på flere af de ærede ordførere, at man er noget usikker med hensyn til, hvor stor en administrationsforøgelse de forskellige forslag vil forvolde. Jeg kan hertil svare, at jeg ikke er i tvivl om, at den virkning, man sigter mod, nås med mindst administrationsforøgelse, hvis det foreliggende forslag gennemføres.

Endelig er der virkningerne; i denne forbindelse kan jeg måske have lov til at citere det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, som sagde, at det foreliggende forslag giver en virkelig udligning, og det ærede medlem tilføjede, at det gør det, samtidig med at vi har mulighed for at bevare skattefradragsretten. Det var iøvrigt interessant at høre, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mente, at gennemførelsen af dette forslag måske kunne gøre sit til, at man kunne bevare skattefradragsretten fremover, medens det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at dets gennemførelse måske kunne føre til, at skattefradragsreglen fremover blev forulempet. Hvad resultatet bliver, er det ikke let at dømme om; men det er i hvert fald givet, at gennemfører vi dette forslag, kan man ikke — om jeg så må sige — anklage skattefradragsretten på dette punkt og sige, at den medfører en for høj beskatning af merindtægter. Jeg var også glad for, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var enig med mig i, at den her foreslåede ordning er den mest enkle.

Det ærede medlem hr. Poul Møller rejste